

ærede Medlem siger, at de pdelagge Kirken. De pdelagge nok paa Fjolkkirken, men Jesu Christi Kirke lade de nok staa. Jeg er, som sagt, noget betænkelig. Jeg veed ikke, hvorledes jeg skal stemme. Jeg synes, at den høitærede Kultusminister maa have Noget til de lavere Lønninger, ellers kan han ikke faae Præster, og Præster skal han jo have. Jeg synes, det var i en saadan Bøje, at jeg fandt mig igaar. Jeg tænkte over det og har talt med enkelte Medlemmer, og de have ment, at det mere var et Strammebillede, og at der ingen Fare var. Jeg vil bede det ærede Udvalg, om det mellem 2den og 3die Behandling virkelig vil overtænke dette, at der bliver Mangel paa Theologer, eller at vi snart komme ind paa det Næste, at vi faae danske Theologer, som kunne hjælpe sig med mindre Lønninger. Men ogsaa blandt disse kunne jo Nogle lade sig drive af Trang, Andre for Forretningens Skyld. Vi maa tage Stillingen, som den er. Vi tale jo nu saa meget om Realister, og vi maa virkelig tage det Hele reakt og sige: saadan er Stillingen; vi maa ikke foregjøgge os Noget, som skulde være, men ikke er. — Med Hensyn til Theatrene, som jeg iøvrigt ikke har stor Forstand paa, kan jeg kun sige, at jeg er glad ved at tro, at de gjøre en god Gjerning. Jeg blev glad igaar ved at høre Udtalelserne fra det ærede Medlem fra Langeland (Brandes). Det var ligesom en ny Røst, en ny Tone, der sloges ind paa i dette Spørgsmaal, og jeg tror ogsaa, at det fremtidig vil faae en Del Betydning. Jeg kan ikke sige Andet — jeg har ikke selv vovet at udtale det, men det ærede Medlem vovede det jo, og det fandt jo god Anklang — end at ved saadanne store aandelige Ting skal man ikke just se paa, om de i pengelig Henseende svare Regning, thi det er ikke altid saaledes, at deres Gjerning kan vurderes i Penge. Navnlige tiltalte den Tanke mig, han fremdrog — Noget, jeg ogsaa flere Gange har havt en Følelse af, men ikke har udtalt, fordi jeg ikke har havt et ordentligt Indblik i det — den Tanke nemlig, hvorfor ikke Dehlenschlägers og Holbergs Stykker spilles ganske anderledes, end det sker, og naar der svares fra Kultusministeriet, at de ikke kunne betale sig, tror jeg, at det ærede Medlem fra Langeland har fuldstændig Ret i, at, hvis det ikke kan betale sig i pengelig Henseende, kan det betale sig paa en anden Maade, nemlig derved, at det styrker Kjærligheden til vor nationale Scene og til Mænd som Dehlenschläger og Holberg. Jeg tror ikke, det vil blive godt i det danske Folk, hvis den Tid skulde komme, hvad Gud forbyde, at vi regnede Dehlenschläger og Holberg for ringe, og selv om vi ogsaa skulde faae et Understud paa Grund af, at saadanne store nationale Stykker bleve spillede, kan jeg ikke tro Andet, end at Folkethinget, naar det retter Diet derpaa, med Glæde betaler dette

Understud. — Der kunde vel sagtens nok endnu være Noget at sige ved enkelte andre Punkter, men da jeg har havt Ordet længe, og jeg ikke ser, at jeg kan sige noget som helst Nyt ved disse Punkter, vil jeg her standse.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Scavenius): Jeg har bedet om Ordet for at udtale mig overfor enkelte af de Yttringer, som ere saadanne dels igaar, efter at jeg havde havt Ordet, og dels idag. Jeg vil begynde med det Forslag, der angaar Stiftsmidlerne, og jeg vil da sige til det ærede Medlem, som nu havde Ordet (Lang), at det virkelig er mit fulde Alvor, at, hvis jeg ikke kan blive enig med Rigsdagen om at bruge de Midler, som indkomme ved Afdrag fra for store Præstetale paa en efter min Overbevisning forfarlig Maade, holder jeg op med at afdrage. Det beder jeg det ærede Medlem være fuldstændig overbevist om, det gjør jeg, jeg vil i saa Fald ikke afbrage af hine Midler, som til Syvende og sidst egentlig høre til vedkommende Sogne. Naar jeg ikke derigennem kan hjælpe andre Menigheder og andre Sogne omkring i Landet, saa tror jeg, at jeg gjør forfarligere og bedre i at lade dem blive, hvor de er. Men jeg henstiller ganske til Rigsdagen, saavel til dette Thing som, hvis dette Thing forkaster det og Sagen kommer til Landsthinget, til Landsthinget, om Rigsdagen i sin Helhed mener, om man skal forlade den Vej, som man er slaaet ind paa i de sidste Aar eller ikke. Jeg kan gaa begge Veie efter min personlige Anskuelse og min personlige Følelse. Jeg beder det ærede Medlem for Solbæk Amts 3die Valgkreds (Tauber) være overbevist om, at Udsigten til med den nuværende Regjering at blive enig om en Lønningslov for Præsterne her i Landet ikke bliver mindre og ikke større, om det høie Thing vedtager eller forkaster dette Forslag, det skal for mig ikke gjøre det Mindste, hverken til eller fra. Hvad de særlige Fonds angaar, kan jeg kun i Et og Alt henholde mig til, hvad jeg udtalte igaar. Jeg tror heller ikke, at der fra de forskjellige ærede Talere er fremkommet noget Nyt i denne Sag. Det ærede Medlem for Solbæk Amts 3die Valgkreds udtalte sig, som om han var fornermet, maaste paa Thingets Vegne, over, at jeg vilde forsøge at indtage et noget andet Standpunkt i dette Spørgsmaal, end der var indtaget af Regjeringen i de senere Aar. Det faar jeg at finde mig i; men Ingen kunde være i Tvivl om, hvilket Standpunkt jeg vilde indtage, og jeg haaber, at det høie Thing vil anerkjende, at jeg saa tidlig, som det var mig muligt, i saa Henseende tydelig og klart har udtalt, hvad jeg vilde sige, saavidt mine Kræfter formaaede, at føre igennem. — Det ærede Medlem for Solbæk Amts 3die Valgkreds henstillede og-